

Підготовка до семінарського заняття
Індивідуально-стильовий підхід в аналізі поліфонічних явищ у
сучасній музиці.

1. Поліфонія І. Стравинського.
2. Поліфонія А. Шенберга.
3. Поліфонія А. Веберна.

Література до семінару:

1. Задерацкий В. Полифоническое мышление И. Стравинского. – Москва: Музыка, 1980.
2. Когоутек Цтирад. Техника композиции в музыке XX века. – Москва: Музыка, 1976 С. 104-184).
3. Кон Ю. О двух фугах И. Стравинского / Ю. Кон // Полифония. – М. : Музыка, 1975. – С. 173–197.
4. Кршенек Ернст. Лекції з дванадцятитонового контрапункту // Українське музикознавство – Київ: Музична Україна, 1969. – Вип. 4.
5. Кудряшов Ю. Элементы средневековой и раннеренессансной полифонии в творчестве Веберна / Ю. Кудряшов// Музыкальная классика и современность. – Л. : ЛГИТМиК, 1983. – С. 122–158.
6. Кузнецов И. Теоретические основы полифонии XX века. – Москва: НТЦ «Консерватория», 1994.

Аналіз музичних творів:

А. Шенберг. П'єса ор. 11 № 1 (зразок вільного атоналізму; при зовнішньому збереженні квазі-вальсової фактури, атональна техніка з її максимальною хроматичною концентрованістю сприяє автономізації фактурних пластів).

А. Шенберг. Сюїта ор. 25 для фортепіано (використана техніка серійного атоналізму; фактурні голоси при всій атематичності широкоінтервального розриву все ж таки традиційно вкладаються в певні жанрові фактурно-тематичні стереотипи).

Стравинський І. Концерт та соната для двох фортепіано.

Веберн А. Варіації для оркестру ор. 30.